

(๒๔)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภไชยพระมหาภตติย'

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๙/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๕/๒๕๖๒

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายชวิต ทิสยากร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความอุบัติเหตุตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายชวิต ทิสยากร (ผู้ร้อง)
กล่าวอ้างว่าเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ จังหวัดเลยโดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมจังหวัดเลยได้มีประกาศจังหวัดเลย เรื่อง ประกาศผู้อำนวยการเสนอราคา จ้างที่ปรึกษา¹
เสริมสร้างสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต จังหวัดเลย กิจกรรมศึกษาการบริหารจัดการและกำจัดขยะมูลฝอย
ทั่วระบบ โศกซ้างให้ โดยวิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป โดยผู้เสนอราคาที่ชนาการเสนอราคา ได้แก่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งการจ้างงานธุรกิจที่ปรึกษากับสถาบันการศึกษาของรัฐซึ่งเป็น
หน่วยงานของรัฐน่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง ที่บัญญัติให้รัฐต้องไม่ประกอบกิจการ
ที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน และปิดกั้นโอกาสบริษัทที่ปรึกษาเอกชนในการประกอบธุรกิจ
การกระทำการของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขาดไม่ธรรมและจริยธรรม เป็นภัยต่อแผ่นดิน
และส่งผลกระทบโดยรวมต่อบริบทเอกชนในวงกว้าง

ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ
แจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้ร้องทราบว่า กรณีสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเลย
จ้างงานที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีได้มีลักษณะเป็นการกำหนดให้เฉพาะที่ปรึกษา
ที่เป็นสถาบันการศึกษาของรัฐเท่านั้นที่จะมีสิทธิยื่นข้อเสนอได้ แต่ยังเปิดโอกาสให้ที่ปรึกษาประเภท
นิตบุคคลอื่นสามารถยื่นข้อเสนอได้ด้วย หากผู้ร้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามที่สำนักงาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเลยกำหนดไว้ ก็ย่อมมีสิทธิที่จะเข้าชื่อเสนอราคา
ได้เช่นกัน จึงยังไม่ถือว่าผู้ร้องถูกจำกัดสิทธิหรือเสรียภาพในการประกอบธุรกิจแต่อย่างใด สำหรับกรณี
การจ้างงานที่ปรึกษากับสถาบันการศึกษาของรัฐเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง
หรือไม่นั้น บทบัญญัติดังกล่าวเป็นเพียงแนวทางให้รัฐดำเนินการตรวจสอบหมายและกำหนดนโยบาย
ในการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น มิใช่บทบังคับให้รัฐมีภาระหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปฏิบัติ
แต่อย่างใด จึงยังไม่ถือว่าการจ้างงานดังกล่าวมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จึงวินิจฉัยให้
ยุติเรื่องร้องเรียน

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในข้อกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การที่จังหวัดเลยโดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเลยจ้างงาน
ที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ เป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๗๕ วรรคสอง

(๒) พิจารณาเรียกเงินค่าจ้างที่ปรึกษาคืน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในข้อกฎหมาย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล
ซึ่งถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี
คำวินิจฉัยว่าการกระทำการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยไม่มีสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยง ได้อันเนื่องจากการถูกกล่าวหาโดยไม่มีสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีการพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเดียวกัน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกกล่าวหาโดยไม่มีสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลมายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พนักงานดูแลที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลมามาตรา ๔๙ วรรคสอง”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่จังหวัดโดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดโดยสำนักงานที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชนและปิดกั้นโอกาสการประกอบธุรกิจของบริษัทที่ปรึกษาเอกชน เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย่งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง เห็นว่า การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องได้ต้องเป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาโดยไม่มีสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง แม้ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินแล้วก็ตามแต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องเป็นบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยไม่มีสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงจากการกระทำใด เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบ

- ๔ -

รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ดังนี้ ผู้ร้องฟังไม่อาจ
ยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในทันที และเมื่อมีคำสั่ง
ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในทันทีแล้ว คำขออื่นยื่นเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๒๙/๒๕๖๔)

(นายจิตต์ นกเคลือบ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัก ชาลวาร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนังกินยศ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายกริโนท์ เมม ไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง ภูลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิทย์ กังคกิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ